

מ"ת 35321/03/20 - מדינת ישראל נגד אברהם זכרוב

בית משפט השלום בקרית

מ"ת 35321-03-20 מדינת ישראל נ' זכרוב(עצור/אסיר בפיקוח)
תיק חיצוני: 103223/2020

לפני	כבוד השופט מוחמד עלי
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	אברהם זכרוב (עצור/אסיר בפיקוח)

החלטה

1. תחילתם של ההליכים בכתב האישום שהוגש נגד המשיב, לו נלוותה בקשה למעצרו עד תום ההליכים. בכתב האישום יוחסו למשיב עבירות של אימים לפי סעי' 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**); פריצה לרכב בכוונה לגנוב לפי סעי' 413א' סיפא לחוק העונשין, החזקת אגרופן או סכין שלא כדין לפי סעי' 186 לחוק העונשין; וגניבה מרכב לפי סעי' 413ד(א) לחוק העונשין.

2. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 9.3.2020 בשעת בוקר מוקדמת, התפרץ המשיב לרכב שחנה בחניית ביתו של המתלונן בקריית מוצקין. לפי הנטען, המשיב פתח את דלתות הרכב שהיו סגורות אך לא נעולות וניסה לגנוב מתוך הרכב מספר שקיות ניילון עם חפצים אישיים של המתלונן וחפצים שונים בכך שהוציאם והנחים מחוץ לרכב. המשיב המשיך לגנוב מתוך הרכב ונטל כרטיס אשראי, מצית וטלפון "חכם". בעת שיצא המתלונן מביתו לתפילה בבית הכנסת, הבחין במשיב כשהוא יושב במושב הנהג ומחטט ברכב, וניסה למנוע ממנו להמשיך במעשיו, עד אשר ברח המשיב מהמקום. לאחר מספר דקות שב המשיב לבית המתלונן כשבדיו סכין ופגש בחצר הבית את אמו של המתלונן. המשיב איים באמצעות הסכין על אמו של המתלונן בפגיעה בחייה ובגופה וכן בחייו ובגופו של המתלונן, בכך שהניף את הסכין לעברה ואמר: "תראי מה קרה לי בפנים, את תשלמי והבן שלך ירצח, אני והאחים שלי נרצח אותו ואת תבואי להלווה שלו".

3. הסנגור לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה, ובהסכמת הצדדים, ביום 23.3.2020 קבע מותב אחר (כב' השופטת ס' פלג-קימלוב) כי יש להורות על מעצר המשיב באיזוק אלקטרוני בבית הוריו ברחוב רמב"ם 7/3 קרית ים. תכנית הפיקוח כללה פיקוח אנושי על ידי אחיו של המשיב, מר אורחן זכרוב והגב' אנז'ליקה זכרוב (להלן: **המפקחים**). בהחלטה נוספת שניתנה על ידי ביום 26.3.2020, לאחר שהתקבלה חוות דעת מנהל האיזוק, הוריתי על מעצר המשיב באיזוק אלקטרוני. בהמשך לכך, ביום 31.3.2020 ניתנה על ידי החלטה נוספת בה אפשרתי למשיב לצאת מהמעצר באיזוק בימים א'-ה' בין השעות 9:00 עד 12:30 כדי שיוכל לקבל טיפול במרכז אלמוג (לטיפול במכורים לסמים), ובלבד שיהיה מלווה על ידי אחד המפקחים שאושרו.

4. ביום 21.4.2020 הגיש הסנגור בקשה לעיון חוזר בה הודיע כי המפקחים "אינם יכולים לעמוד עוד בתנאי הפיקוח" ודין בבקשה התקיים לפני ביום 26.4.2020. באותו דיון התייצבו המפקחים שצינו בין היתר כי לא חשבו שההליך יארך זמן וכי הם מתקשים להמשיך ולפקח על המשיב, כל אחד מסיבותיו. לדברי אחותו של המשיב, היא לא יכולה להיות כל הזמן בבית וכי "יש לה את החיים הפרטיים" שלה; היא ציינה שהיא רוצה לעבוד וכי הכירה חבר שגר בחדרה וברצונה לעבור להתגורר עמו. הגם שהמפקח האח לא ציין כי הוא מתכוון לעזוב את הדירה, הוא ציין כי הוא סובל מנכות וכי אין ביכולתו להישאר כל הזמן בבית ולפקח על המשיב. עם זאת המפקחים טענו כי המשיב לא הפר את התנאים וכי מבחינתם הוא יכול להמשיך ולהתגורר בבית אך ללא פיקוחם. המפקחים ביקשו אפוא לשחרר ממלאכת הפיקוח.

5. בעקבות כך, המבקשת ביקשה להורות על מעצר המשיב מאחורי סורג ובריא. לטענתה לא חלף זמן רב מאז שהמשיב נעצר באיזוק וכי לא ברור מה הסיבה האמיתית מאחורי התנערותם של המפקחים מההתחייבות לפקח על המשיב. עוד הוסיפה המבקשת וטענה כי לא ניתן להותיר את המשיב במעצר באיזוק ללא פיקוח אנושי. המשיב ביקש שלא לעצור אותו מאחורי סורג ובריא, הפנה למצב החירות בשל התפרצות נגיף הקורונה וביקש להותיר אותו במעצר בית ללא פיקוח.

6. ניתן להסתייג מהתנהלותם של המפקחים, שכן הדברים שהשמיעו בישיבת יום 26.4.2020 לא מתיישבים, וזאת לשון המעטה, עם הדברים שמסרו במהלך חקירתם בבית המשפט בישיבת יום 23.3.2020, בה הביעו עמדה לא מסויגת וניכר כי המחויבות שהם נטלו על עצמם לרבות משך הזמן שנדרש לפיקוח, הייתה ברורה להם. לצד ההסתייגות מהתנהלותם של המפקחים, משגילו כי אין הם מעוניינים להמשיך ולשמש מפקחים ומשביקשו לפטור אותם מהתחייבותם - אין אלא לקבל את בקשתם. לפיכך, אני קובע כי המפקחים שנקבעו לפי ההחלטה מיום 26.3.2020 לא ישמשו עוד מפקחים על המשיב ואנו פטור אותם מערבותם.

7. במצב הדברים שנוצר, בו המפקחים שוחררו מתפקידם, אין מקום לאפשר למשיב להמשיך ולהיות במעצר באיזוק אלקטרוני. בבש"פ 5364/17 **מדינת ישראל נ' אינאו** (פורסם בנבו, 17.8.2017) עמדה להכרעת בית המשפט העליון השאלה "האם מוסמך בית המשפט להורות על מעצרו של אדם בפיקוח אלקטרוני ללא פיקוח אנושי 'משלים' למעצר?". בהלכה מחייבת של בית המשפט העליון נקבע כי בית המשפט אינו מוסמך להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני ללא פיקוח אנושי. משכך הוא מצב הדברים, אין מקום לאפשר המשך מעצרו של המשיב באיזוק, ולעניין זה אין נפקא מינא אם בית המשפט מחליט על מעצר באיזוק מקום שהנאשם מצוי במעצר מאחורי סורג ובריא או, כמו במקרה שלפנינו - בית המשפט מורה על מעצר באיזוק ובהמשך משוחררים המפקחים האנושיים מהתחייבותם לפקח והעצור באיזוק נותר ללא פיקוח. המדובר כאמור בשאלה של סמכות והותרת מצב בו המשיב נתון במעצר באיזוק ללא פיקוח היא חריגה מסמכות. המסקנה היא שיש להעביר את המשיב ממעצר באיזוק למעצר מאחורי סורג ובריא.

8. הסנגור טוען כי בנסיבות המקרה יש מקום להורות על שחרור המשיב ממעצר באיזוק תוך השארתו במעצר בית ואף זאת - ללא פיקוח כלל. אומר מיד שנסיבותיו של המקרה ונתוניו של המשיב אינם מאפשרים קבלת הילוך זה.

9. משמעות קבלת בקשת הסניגור היא הקלה משמעותית עם המשיב והפרת האיזון שנקבע בהחלטה על

מעצרו באיזוק כל זאת ללא כל עילה וללא כל סיבה, מלבד העובדה כי המפקחים התנערו מהתחייבותם לפקח. לו קיבלנו את בקשת הסנגור נמצאנו מפרים את האיזון שנקבע בהחלטת המעצר.

10. חשוב מכך, אין להקל ראש במסוכנות הנשקפת מן המשיב. התנהגותו של המשיב לא פגעה רק ברכוש המתלון, והמסכנות הנשקפת ממנו לא נצבעת רק בגווניו של מסוכנות לרכוש. לאחר שהמתלון, הבעלים של הרכב, תפס את המשיב כשהוא מחטט, ברכבו התפתח עימות בין השניים. לאחר שהמשיב נס מן המקום הוא שב כעבור זמן קצר אל ביתו של המתלון כשבידו סכין. המשיב אים על המתלון ועל אמו כשהוא אוחז בסכין, תוך שהוא "מצהיר" בפני אמו של המשיב כי הוא ירצח את בנה וכי היא תשתף בהלווייתו. התנהגות זו היא חמורה ויש בה כדי להעיד על העדר מעצורים אצל המשיב, שלא רק פרץ לרכב המתלון אלא גם בא בעקבותיו עד לביתו ובידו סכין. נקל לשער מה היה קורה חלילה לו המשיב היה פוגש את המתלון. נסיבות המקרה מלמדות אפוא על מסוכנות ברף חומרה לא מבוטל (ולא נעלמו מעיני טענות המשיב כי המתלון תקף אותו).

11. לצד המתואר בכתב האישום, עיון בגיליון ההרשעות הקודמות מלמד כי למשיב הרשעות קודמות רבות במגוון עבירות שכולל: עבירות סמים; עבירה של החזקת סכין; עבירות רכוש ובכללם עבירות חמורות; עבירות של שיבוש מהלכי משפט, קשירת קשר להונות והפרת הוראה חוקית. עוד עולה כי המשיב ריצה מספר תקופות מאסר. נתונים אלה אינם מאפשרים מתן אמון בסיסי במשיב וההילוך אותו מבקש הסנגור כי בית המשפט ינקוט בו - הותרת המשיב ללא פיקוח - לא מתיישב עם המסוכנות הנשקפת מן המשיב.

12. גם הטענה כי התובע מצוי בהליך טיפולי אין בה כדי לשנות את מצב הדברים. ההליך הטיפולי שהמשיב מתכוון אליו הוא טיפול במסגרת מרכז "אלמוג" בו מסופק לו תחליף סם (מתדון). עיון בתיק החקירה מלמד כי המשיב מצוי בהליך זה עוד לפני מעצרו ובחקירתו לאחר מעצרו אף טען כי היה במקום בו בוצעה העבירה (בשעה 6:00) לאחר שהיה בדרכו לקבלת מתדון (הודעה מיום 9.3.2020 שורות 14-25). זאת ועוד, גם לאחר מעברו למעצר של ממש יוכל להמשיך ולקבל תחליף סם בבית המעצר ככל שמצבו מצריך טיפול שכזה (ואינני מביע עמדה כלל בעניין זה).

13. לבסוף, אינני סבור כי השיקולים הייחודיים שיש לשקול בשל מצב החירום יש בהם כדי להכריע את יתר השיקולים ובראשם המסוכנות הנשקפת מן המשיב והצורך להגן על הציבור ועל המתלון מפני המשיב. קיומו של מצב החירום אין משמעותו כי יתר שיקולי המעצר הנגזרים מאינטרסים ציבוריים חשובים - ייעלמו. הם עדיין קיימים וביתר שאת. השיקולים הנוספים שיש לשקול באים לצדם ולא במקומם.

14. אין צורך לומר כי ככל שיימצאו מפקחים ראויים ניתן לשוב ולשקול את מעצרו של המשיב באיזוק או אפילו שחרורו למעצר בית, ואפשרות זו תידון ככל שבית המשפט ידרש אליה.

15. אשר על כן, אני מורה על העברת המשיב ממעצר באיזוק למעצר מאוחר סורג ובריא. לפיכך, אני מורה על מעצרו הממשי של המשיב עד תום ההליכים בתיק העיקרי.

תיק החקירה מוחזר לב"כ המבקשת.

ניתנה היום, ד' אייר תש"פ, 28 אפריל 2020.